

RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)

10. december 1996 ²³

I sag T-75/96,

Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini Değerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, Söke/Aydın (Tyrkiet), ved Barrister Izzet M. Sinan, Bar of England and Wales, for advokatfirmaet Morgan, Lewis & Bockius, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicholas Khan og Dimitris Triantafyllou, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

²³ Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af meddelelsen om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende indførslen af ubleget stof af bomuld med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet (EFT 1996 C 50, s. 3),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, B. Vesterdorf, og dommerne C.P. Briët og A. Potocki,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Den 8. januar 1996 indgav Committee of the Cotton and Allied Textile Industries of the European Union (Eurocoton) en klage til Kommissionen, hvorefter importen af fladvævet, ubleget stof af bomuld med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet var genstand for dumping og dermed forvoldte den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet betydelig skade.

- 2 Kommissionen indledte i medfør af artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 349, s. 1, herefter »antidumpingforordningen«), en undersøgelse.
- 3 Meddelelsen om indledningen af en antidumpingprocedure vedrørende importen af de pågældende stoffer af bomuld blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 21. februar 1996 (EFT C 50, s. 3).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 4 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. maj 1996 har det tyrkiske selskab Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini Değerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, som fremstiller den type bomuldsstof, der angiveligt var genstand for dumping, og som eksporterer dette produkt til Fællesskabet, anlagt sag dels, under henvisning til artikel 173, stk. 4, artikel 174 og 176 i EF-traktaten (herefter »traktaten«), med påstand om annullation af meddelelsen om indledningen af antidumpingproceduren, dels, under henvisning til traktatens artikel 178, med påstand om erstatning for den skade, som den anfægtede foranstaltning angiveligt har påført sagsøgeren.
- 5 Ved særskilt processkrift registreret på Rettens Justitskontor samme dag fremsatte sagsøgeren endvidere under henvisning til traktatens artikel 185 en begæring om udsættelse af gennemførelsen af »den anfægtede beslutning, for så vidt denne angår sagsøgeren og Tyrkiet i almindelighed«.
- 6 Ved kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. august 1996 (sag T-75/96 R, Söktaş mod Kommissionen, Sml. II, s. 859) blev begæringen om foreløbige forholdsregler ikke taget til følge.

- 7 Rettens præsident fandt for det første, at det umiddelbart måtte antages, at annullationspåstanden må afvises, da indledningen af antidumpingproceduren umiddelbart måtte anses for en foranstaltning af forberedende art, til prøvelse af hvilken der ikke kan anlægges sag, og hvis eventuelle retsstridighed vil kunne gøres gældende til støtte for et annulationssøgsmål til prøvelse af den endelige beslutning.
- 8 Rettens præsident fandt for det andet, at det umiddelbart måtte antages, at erstatningspåstanden åbenbart må afvises, da den angiveligt retsstridige retsakt, som ligger til grund for den pågældende skade, ikke kunne antages at skabe nogen retsvirkninger, og sagsøgeren i øvrigt under alle omstændigheder ikke havde fremlagt nogen oplysninger om arten og omfanget af den angivelige skade.
- 9 Ved særskilt processkrift indleveret den 19. juni 1996 har Kommissionen i medfør af procesreglementets artikel 114, stk. 1, påstået sagen afvist.
- 10 Ved Rettens beslutning af 6. november 1996 er sagen, der oprindeligt var blevet henvist til Tredje Udvidede Afdeling, i medfør af procesreglementets artikel 14, sammenholdt med artikel 51, efter at parterne er blevet hørt, blevet henvist til Tredje Afdeling.
- 11 Sagsøgeren har i sagen anlagt følgende påstande:
 - Beslutningen om at indlede en antidumpingprocedure vedrørende importen af ubleget stof af bomuld med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den skade, den har forvoldt.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

¹² Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

¹³ I sit skriftlige indlæg, der blev indleveret den 31. juli 1996, har sagsøgeren gjort gældende, at formalitetsindsigelsen bør afvises, og nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at sagen, herunder for så vidt angår erstatningspåstanden, kan antages til realitetsbehandling.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

¹⁴ I henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 3, forhandles der mundtligt om en formalitetsindsigelse, medmindre Retten bestemmer andet. Retten (Tredje Afdeling) finder, at sagens akter indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne træffe afgørelse, hvorfor det er ufornuddent at indlede mundtlig forhandling.

Formaliteten for så vidt angår annullationspåstanden

Parternes argumenter

- 15 Til støtte for sin afvisningspåstand har Kommissionen principalt gjort gældende, at indledningen af den omtvistede antidumpingprocedure er en akt af forberedende art, der betegner det første led i en procedure, som kan føre til, at der indføres antidumpingforanstaltninger (Domstolens dom af 11.11.1981, sag 60/81, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 2639, præmis 19, og Rettens kendelse af 14.3.1996, sag T-134/95, Dyan Magnetics og Review Magnetics mod Kommissionen, Sml. II, s. 181, præmis 23).
- 16 Kommissionen anfører, at der ganske savnes grundlag for det af sagsøgeren anførte, hvorefter Kommissionen i henhold til artikel 47 i den som bilag til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet optagne tillægsprotokol af 23. november 1970 (*Samling af Aftaler Indgået af De Europæiske Fællesskaber*, bind 3, s. 581, herefter »artikel 47 i tillægsprotokollen«) inden indledningen af en antidumpingprocedure skulle have taget visse skridt, som Kommissionen i sagen har undladt at tage. Da indledningen af en procedure ikke er en retsakt, der kan gøres til genstand for et søgsmål, er de særlige forhold, som sagsøgeren henviser til til støtte for sin annullationspåstand, uden betydning.
- 17 I modsætning til, hvad der gælder meddelelser om manglende friholdelse for bøder (Domstolens dom af 15.3.1967, forenede sager 8/66, 9/66, 10/66 og 11/66, Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1965-1968, s. 337, org. ref.: Rec. s. 93), som i medfør af artikel 15, stk. 6, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81, herefter »forordning nr. 17«), kan rettes til anmeldte karteller, betegner indledningen af den omtvistede procedure ikke den endelige afslutning på en særlig procedure, som er forskellig fra den, på grundlag af hvilken der senere skal træffes endelig afgørelse.

- 18 Grundlaget for indførelsen af antidumpingforanstaltninger er de relevante bestemmelser i antidumpingforordningen og ikke, således som sagsøgeren har gjort gældende, det forhold, at antidumpingproceduren er blevet indledt. Det af sagsøgeren anførte, hvorefter selskabet som følge af indledningen af proceduren bliver udsat for en alvorlig økonomisk risiko i form af, at selskabet vil kunne blive pålagt at betale midlertidig antidumpingtold, må derfor forkastes som hvilende på en forkert forudsætning.
- 19 I modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, kan forholdene i sagen ikke sammenlignes med dem, der gælder i sager om statsstøtte. Når en beslutning om iværksættelse af en procedure i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, er en retsakt, der kan være genstand for et søgsmål, skyldes dette ikke, at der er blevet iværksat en procedure, men de selvstændige følger, som en statsstøtteprocedure har (Rettens dom af 18.12.1992, forenede sager T-10/92, T-11/92, T-12/92 og T-15/92, Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2667, præmis 47).
- 20 Subsidiært har Kommissionen anført, at sagsøgeren under alle omstændigheder ikke berøres umiddelbart og individuelt af, at proceduren er blevet indledt, og at sagsøgeren ikke har nogen retlig interesse i at gøre noget sådant gældende. Antidumpingforordningen tilsigter at beskytte Fællesskabets medlemsstater mod dumping af varer fra tredjelande, og som det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 10, skal en meddelelse om indledning af en procedure angive, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, hvorimod en sådan meddelelse ikke indeholder en angivelse af individuelle eksportører eller importører.
- 21 Sagsøgeren har heroverfor gjort gældende, at nærværende sag adskiller sig fra sagen Dyan Magnetics og Review Magnetics mod Kommissionen, jf. ovenfor, derved, at den omtvistede beslutning om at indlede en procedure i henhold til antidumpingforordningen strider mod den i artikel 47 i tillægsprotokollen fastlagte procedure. I henhold til denne bestemmelse skulle Kommissionen, inden den kunne indføre ensidige midlertidige beskyttelsesforanstaltninger som dem, en indledning af en antidumpingundersøgelse er udtryk for, have forelagt associeringsrådet en anmod-

ning og have afventet, at associeringsrådet traf en afgørelse inden for tre måneder eller undlod at træffe nogen afgørelse. Den omtvistede beslutning om indledning af en procedure ændrer således på uigenkaldelig og selvstændig måde sagsøgerens retsstilling derved, at der er sket en ændring af den institutionelle ramme, inden for hvilken antidumpingtvisten skulle have været løst.

- 22 For så vidt den omtvistede meddelelse om indledning af en procedure er udtryk for en retsakt om afslutning af den i artikel 47 i tillægsprotokollen fastlagte procedure, kan meddelelsen sammenlignes med en meddelelse i henhold til artikel 15, stk. 6, i forordning nr. 17, og den betegner den endelige afslutning på en særlig procedure, som forudsættes iværksat, før antidumpingforordningen kan bringes i anvendelse.
- 23 Betydningen af den anfægtede beslutning, der blev truffet som afslutning på undersøgelsen af den med klagen fremsendte dokumentation, skyldes, at beslutningen skaber retsgrundlaget for, at der kan indføres midlertidig antidumpingtold. Domstolen har herved antaget et annulationssøgsmål til realitetsbehandling, der var anlagt til prøvelse af en meddelelse om manglende friholdelse for bøder, som gjaldt for et anmeldt kartel, idet meddelelsen medførte en alvorlig økonomisk risiko for sagsøgeren og dermed ændrede sagsøgerens retsstilling (ovennævnte dom af 15.3.1967 i sagen Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen).
- 24 Endelig betegner den anfægtede beslutning om indledning af proceduren formelt det første led af en procedure og har dermed retsvirkninger, der svarer til retsvirkningerne af en beslutning om iværksættelse af en procedure i henhold til bestemmelsen i traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende statsstøtte.
- 25 Sagsøgeren gør for det andet gældende, at Kommissionen var bekendt med, hvilke tyrkiske producenter og eksportører af de pågældende bomuldsstoffer der var tale om, i kraft af en tidligere sag, hvorunder Kommissionen indsamlede en betydelig mængde oplysninger om disse virksomheder. Afslutningen af den tidligere procedure skete samtidig med indgivelsen af en ny klage, og den omtvistede meddelelse

om indledning af en procedure blev offentliggjort blot to dage efter afslutningen af den tidligere procedure. Selv om der er tale om en ny procedure, må denne som følge af de hermed forbundne særlige omstændigheder anses for en undersøgelsesprocedure, hvorunder parternes identitet er kendt.

Rettens bemærkninger

- 26 Ved den under henvisning til traktatens artikel 173, stk. 4, artikel 174 og 176 nedlagte påstand har sagsøgeren påstået den retsakt, hvorved Kommissionen indledte den omtvistede antidumpingprocedure, annulleret. Med henblik på afgørelsen om, hvorvidt denne påstand kan antages til realitetsbehandling, bemærkes, at retsakter, der indeholder foranstaltninger med retligt bindende virkninger, som kan berøre de pågældende sagsøgers interesser i form af en væsentlig ændring af deres retsstilling, kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål i medfør af traktatens artikel 173 (Domstolens kendelse af 8.3.1991, forenede sager C-66/91 og C-66/91 R, Emerald Meats mod Kommissionen, Sml. I, s. 1143, præmis 26, og Domstolens dom af 23.11.1995, sag C-476/93 P, Nutral mod Kommissionen, Sml. I, s. 4125, præmis 28).
- 27 Det bemærkes herved, at retsakter, hvis tilblivelse omfatter flere faser, principielt kun er anfægtelige retsakter, hvis det drejer sig om foranstaltninger, som definitivt fastlægger institutionens standpunkt som afslutning på den pågældende procedure, modsat mellemliggende foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige beslutning (ovennævnte dom i sagen IBM mod Kommissionen, præmis 10 ff., og Rettens domme af 10.7.1990, sag T-64/89, Automec mod Kommissionen, Sml. II, s. 367, præmis 42, af 18.12.1992, forenede sager T-10/92, T-11/92, T-12/92 og T-15/92, Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2667, præmis 28, og af 27.6.1995, sag T-186/94, Guérin Automobiles mod Kommissionen, Sml. II, s. 1753, præmis 39).
- 28 Det må følgelig undersøges, hvorvidt den anfægtede retsakt i sig selv kan have retsvirkninger, der kan berøre de pågældende sagsøgers interesser, eller om retsaksen tværtimod er en rent forberedende foranstaltning, hvis retsstridighed vil

kunne gøres gældende under en sag anlagt til prøvelse af den endelige beslutning, hvorved de berørte parter opnår en tilstrækkelig beskyttelse (Domstolens dom af 24.6.1986, sag 53/85, AKZO Chemie mod Kommissionen, Sml. s. 1965, præmis 19, og ovennævnte dom af 18.12.1992 i sagen Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen, præmis 31).

- 29 Det fremgår af fast retspraksis (ovennævnte dom af 18.12.1992 i sagen Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen, præmis 42), at det kun er foranstaltninger, som umiddelbart og uigenkaldeligt påvirker de pågældende virksomheders retsstilling, der kan begrunde, at et annullationssøgsmål admitteres, allerede før den administrative procedure er afsluttet.
- 30 Det fremgår herved af antidumpingforordningen, at Kommissionen har til opgave at gennemføre undersøgelser og på grundlag af disse at træffe bestemmelse om at afslutte proceduren, eller om at fortsætte den, således at der indføres midlertidige foranstaltninger eller stilles forslag til Rådet om indførelse af endelige foranstaltninger.
- 31 Det følger heraf, at den retsakt, hvorved Kommissionen iværksætter en antidumpingprocedure, er en akt af rent forberedende art, der ikke umiddelbart og uigenkaldeligt kan berøre sagsøgerens retsstilling (ovennævnte kendelse i sagen Dysan Magnetics og Review Magnetics mod Kommissionen).
- 32 Det af sagsøgeren anførte, hvorefter indledningen af den omtvistede antidumpingprocedure medfører, at den i artikel 47 i tillægsprotokollen fastlagte procedure med henblik på bilæggelse af tvister i mindelighed ikke kan blive bragt i anvendelse, er herved uden betydning.

- 33 Det bemærkes for det første, at det ikke fremgår af en gennemgang af bestemmelserne i artikel 47 i tillægsprotokollen, at indledningen af en procedure i medfør af artikel 5 i antidumpingforordningen skulle være til hinder for, at sagsøgeren kan opnå en bilæggelse af tvisten i overensstemmelse med vilkårene i artikel 47 i tillægsprotokollen.
- 34 Når Fællesskabet alene indleder en antidumpingprocedure, er det efter sidstnævnte bestemmelse, som ikke har til formål at forhindre en anvendelse af de gældende fællesskabsretlige handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, men at supplere disse i henseende til deres nærmere iværksættelse, ikke nogen forudsætning herfor, at nogen særlig betingelse er opfyldt, bortset fra, at der består en forpligtelse til at underrette associeringsrådet.
- 35 Endvidere indeholder artikel 47, stk. 2, andet afsnit, i tillægsprotokollen udtrykkeligt bestemmelse om, at en part i associeringsaftalen i forebyggende øjemed kan indføre midlertidig antidumpingtold i en begrænset periode efter at have underrettet associeringsrådet herom.
- 36 Det fremgår herved af sagen, at Kommissionen underrettede associeringsrådet om såvel den klage, som Eurocoton den 8. januar 1996 havde indgivet til Kommissionen, som om indledningen af den omtvistede antidumpingprocedure.
- 37 Den omtvistede meddelelse om indledningen af antidumpingproceduren kan herefter ikke være til hinder for, at associeringsrådet i givet fald senere griber ind i overensstemmelse med artikel 47 i tillægsprotokollen, navnlig for så vidt Kommissionen agter at indføre midlertidige foranstaltninger eller stiller forslag til Rådet om indførelse af endelige foranstaltninger.

- 38 Det bemærkes for det andet, at da den omtvistede meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure ikke kan anses for en retsakt om afslutning af proceduren i henhold til artikel 47 i tillægsprotokollen, kan den ikke som hævdet af sagsøgeren sidestilles med en meddelelse i henhold til artikel 15, stk. 6, i forordning nr. 17, således at den ikke betegner den endelige afslutning på en særlig procedure, der har været en forudsætning for indledningen af den omtvistede antidumpingprocedure.
- 39 For det tredje bemærkes, at selv om indledningen af den omtvistede antidumpingprocedure vil kunne medføre, at sagsøgeren udsættes for en risiko for at blive pålagt antidumpingtold, vil proceduren ikke nødvendigvis føre til, at der indføres antidumpingtold, idet den kan afsluttes, uden at der indføres foranstaltninger (ovennævnte kendelse i sagen Dysan Magnetics og Review Magnetics mod Kommissionen, præmis 27).
- 40 Hvad for det fjerde angår det af sagsøgeren anførte, hvorefter forholdet må sammenlignes med en procedure vedrørende statsstøtte, bemærkes, at beslutninger om at iværksætte en procedure i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, indebærer en vurdering af, hvorledes den pågældende statsstøtte skal kvalificeres, og et valg med hensyn til, hvilke bestemmelser om fremgangsmåden der skal tages i anvendelse, således at sådanne beslutninger afføder endelige retsvirkninger for de berørte virksomheder, herunder i form af, at udbetalingen af en påtænkt støtte suspenderes (Domstolens domme af 30.6.1992, sag C-312/90, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 4117, præmis 21, 22 og 23, og sag C-47/91, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 4145, præmis 27, 28 og 29).
- 41 En indledning af en antidumpingprocedure kan derimod ikke antages umiddelbart og uigenkaldeligt at påvirke de berørte virksomheders retsstilling. De berørte virksomheder er således på ingen måde tvunget til at ændre deres markedsføring, fordi en antidumpingprocedure er indledt, og de kan ikke tvinges til at samarbejde under undersøgelsen (ovennævnte kendelse i sagen Dysan Magnetics og Review Magnetics mod Kommissionen, præmis 27).

- 42 Det må herefter fastslås, at indledningen af den omtvistede procedure ikke skaber retsvirkninger, der berører sagsøgerens interesser, idet der er tale om en foranstaltning af forberedende art, hvis eventuelle retsstridighed i givet fald vil kunne gøres gældende under en sag anlagt til prøvelse af den endelige beslutning, hvorved sagsøgeren må antages at opnå en tilstrækkelig beskyttelse.
- 43 Følgelig kan indledningen af den omtvistede antidumpingprocedure ikke efter sin beskaffenhed og retsvirkninger anses for en retsakt, til prøvelse af hvilken der kan indbringes et annullationssøgsmål i medfør af traktatens artikel 173.
- 44 Annullationspåstanden må herefter afvises, uden at det er fornødent at undersøge, om sagsøgeren berøres umiddelbart og individuelt af den anfægtede retsakt.

Formaliteten for så vidt angår erstatningspåstanden

Parternes argumenter

- 45 Kommissionen har ligeledes gjort gældende, at erstatningspåstanden må afvises fra realitetsbehandling. I stævningen anføres det blot, at Kommissionen »er forpligtet til at yde erstatning for den skade, som sagsøgeren påføres som følge af Kommissionens retsstridige retsakt«, således at stævningen ikke indeholder oplysninger om nogen af de forhold, der er en forudsætning for at kunne anlægge et erstatnings-søgsmål, dvs. oplysninger om, hvilken retsstridig handlemåde Kommissionen har gjort sig skyldig i, om den nærmere årsagssammenhæng og om skadens størrelse. De principper, der fremgår af Rettens ovennævnte dom i sagen Automec mod Kommissionen (præmis 73-77), hvorved en erstatningspåstand blev afvist fra realitetsbehandling, kan umiddelbart finde anvendelse i nærværende sag.

- 46 Sagsøgeren har i stævningen under henvisning til traktatens artikel 178 og 215 nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den skade, den angiveligt har påført sagsøgeren.
- 47 I sit indlæg vedrørende formalitetsindsigelsen har sagsøgeren anført, at eksportørerne i de berørte lande allerede som følge af indledningen af en antidumpingprocedure i medfør af artikel 5 i antidumpingforordningen har lidt en skade, også selv om der ikke endeligt er blevet indført told. Sagsøgeren anslår at have lidt et tab på 28 000 USD (21 407 ECU) ved det arbejde, som medarbejdere i selskabet har måttet udføre med henblik på sagsøgerens forsvar i sagen. Endvidere har sagsøgeren lidt et tab på 912 321 ECU som følge af faldet i selskabets eksport til Fællesskabet, sagsøgerens eneste marked uden for Tyrkiet, som skyldes den omtvistede procedures vilkårlige forløb.

Rettens bemærkninger

- 48 Det fremgår af undersøgelsen af, hvorvidt annullationspåstanden kan antages til realitetsbehandling, at den angiveligt retsstridige retsakt, som ligger til grund for den pågældende skade, ikke kan antages at skabe nogen retsvirkninger, der kan berøre sagsøgerens interesser.
- 49 Det fremgår herved af fast retspraksis (Domstolens kendelse af 4.10.1991, sag C-117/91, Bosman mod Kommissionen, Sml. I, s. 4837, præmis 20), at en sag om erstatning for en skade, som skyldes, at en retsakt fra en institution er ulovlig, skal afvises, når retsakten ikke har nogen retsvirkninger.
- 50 Sagen må herefter i det hele afvises.

Sagens omkostninger

- 51 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør efter Kommissionens påstande dømmes til at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler.

Af disse grunde

bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler.

Således bestemt i Luxembourg den 10. december 1996.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Afdelingsformand